IOSEPHUS FLAVIUS

Admont (?), um 1138/1165

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

recepta uirtute ad castra ppria remeare.
C ūq: ille refutaret eo ne ms̄is aduersaret
cibū in angustia ēstituī. cōpulit & ꝓsuasit
ei & habens unū uitulū mansuetū domi
nutritū in qs̄ honore q̄sciebat occiso Jeb
nub' ꝑparatis ei ut comederet eq: seruisap
posuit. Quo facto saul noctanter ad sua ca
stra reuersus ē. Iustū aū ē laudare mu
lieris largitatē. qd licet ei causa regis
fuisset exercere prauitatē. Dū aduenis
sent domū ei' qs̄nūq; uiderit pri' ñ habu
it male memoria uituperando. eoq: eis
phiberet disciplina nec aduersata ē pi
culū & cui' ēspectudinē nequā habuerat
s; ēdoluit & ēsolata ē dū eū cognouisse
regē & circa quē potuerat animo ingrata
ēsistere eū potī ut cū uidet inuitabat.
& qd ei solū mutabat inpauptatē fuerat
hoc libentē hilaritē ēferebat aliq̄d retri
butionē ei' spectans s̄ mun' aliq̄d accu
sabat ꝑquē primū morituū agnoue
rat. cū plerūq: natura sit hominū bone
aliq̄d aut repensares beneficiū exhibe
ret. aut aut q̄b' se aliq̄ credunt cuperent
& iscar. Bonū ē q̄ illā imitare mulierē
& benedicere cunctis egentib' Jnichil ar
bitrare meli' ēē. nec ampli' aliq̄d gerere.
in manu cōp̄hendere potī quā hoc dō p
priū & bene largituru semp habeamus.
I gitē de illa muliere dicisse sufficiat Ser
monē v̄ nō faciam cuitatib' Jpplis & gen
tib' pfituru & bonis omib' ēgriū ex quo
puocentē uniuersi dare uirtutē uniuer
se gle. de q̄ sapientiores & q̄ regib' gentiū
Jprincipib' ppl'q. multū desideriū &
studiū rerū bonarū adiciat. Jpsa uirtute
patrie ad picula mortis libenter addu
cat & cuncta q̄ uiderēs doceat eis abeo
rei huī auctorem saul hebreoq; regem.
H ic enī licet futura iā nosset Jmortē subi
in minere ppha pdicente cognosceret.
nec amore uite, suū exercitū pdidit im
micis. nec regie ēcumeliā intulit digni
tati. s; potī semet ipsū cū omi domo tra
dens simul & filius optimū iudicauit
cū eis magis cadere psubiectis pugnan
do & filius una pure. licet boni ei fuissent.
quāquā eos in uncerto relinq̄re q̄si regni
successionē & generis habituros. Jsergo
Jiustus & castus & fortissim' solus m̄ ui
det ēē. & siq̄s fuit talis aut fuerit Jcunc
torū testimoniū uirtutis adoptione
dignissim' Nā eos q̄ subspe victorie pfi
ciscunt ad bellū. & in colomes se redure
ēfidunt q̄d gesserint clarū ñ uidentē be
ne facere q̄ eos fortes uoluerint appel
lare. qd & alibi in hystoriis & aliis ē scrip
turis inuentē. quā uisē illi sint appro
bandi. Magnanimes aū Jgrandia psu
mentes & rerū terribiliū solū ētēptores
dicendi s ōmis q̄ saul imitantē. Illi nāq;
q̄ nescientes qd in bello futuru ē neq̄ quā
animo deficiunt. s. in uncertū semet ip
sos emittunt. licet aliq̄d grande faciant
s̄ tam ualde mirandi sunt. Cū v̄ utile
uenturū animo cogitat. s. etiā mors fu
turū pscēt. & solum hoc passuri dimi
cant aliq̄. & neq; trent neq; pmortis
piculo obstupescunt. huīm pfecte fortu
tudinis ēē decerno. Hoc q̄ fēē saul. often
dens q̄d cunctos desiderantes gle pal
mā habere pmortē. taliaq; ēuenit ad
implere & maxime reges quos ppter
cumulū principatus non solū malos
ñ licet esse circa subiectos. s; neq; medi
ocriter ēē bonos. Plurima q̄dē de saul
magnanimitate potui dicere maximā
m̄ hoc argumento pbente materiā. s; ne
diu indear inherere. denuo ad ea reuer
tar unde egressus ēē ADHOSCOR.